

[Jens Chr. Christensen.]

bl. a. i form af indirekte beskatning, og på skatterne til et kommunalt samfund. Her har man, som jeg allerede har nævnt, ikke nogen skattebetaling, når ikke man selv ønsker det, i hvert fald ikke i den udstrækning, som er nødvendig. Vi har sjettedelsgrænsen, som vi er nødt til at finde os i. Hvis en skatteyder, der er familieforsøger, har fået pålignet større skat end en sjettedel af sin løn, kan vi ikke få mere end en sjettedel ind, hvis der ikke er noget at pante. Der er nogle af vore kommunale medborgere, som ikke ønsker at være med til at bære de byrder, som nu engang pålignes os alle; de har en vis evne til lige netop at kunne få den sjettedel indbetalt, som vi er i stand til at pålægge arbejdsgiveren at udrede, og resten ser vi aldrig.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh gik nærmest ind for, at den bestemmelse, der tager sigte på valgbarheden, egentlig også burde slettes. Der er noget pudsigt ved den radikale ordfører, når han taler om kommunalvalg, og den højtærede indenrigsminister. Den radikale ordfører skynder sig altid at komme et lille hestehoved foran. Det er ligesom med Sputnik og raketten. Den ene ønsker at være foran den anden. Hvem der er Sputnik, og hvem der er raketten, må man selv afgøre.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen taler, som om der er personer, der ikke ønsker at betale deres skat; alle hans bemærkninger går jo ud på, at den tvang, som udelukkelse fra deltagelse i kommunevalg er over for sådanne skatte- restanter, bevirker, at de vil gøre mere for at betale skatten. Det vil de muligvis, men der findes adskillige tusinde medborgere, som er i sådanne vanskeligheder, at de umuligt kan klare de krav, der her stilles til dem. Det lød meget morsomt, da indenrigsministeren talte om, at konen måske nok kunne få manden til at betale skatten. Jeg kender flere tilfælde, hvor det ikke er konens, jeg havde nær sagt lyst til at få manden til at betale skat, der er det afgørende, men derimod hjemmets evne til at klare de foreliggende vanskeligheder. Derfor synes jeg, det er urimeligt, at man taler, som om det er et spørgsmål om lyst eller ikke lyst til at betale skat.

Ministeren sagde, at her var ikke tale om en skærpelse, men om, at man nærmede kommunalvalglovens bestemmelser til folketingsvalglovens. Der er faktisk tale om en skærpelse, fordi man nu ikke alene forlanger den kommunale skat betalt, men også statsskatten og folkepensionsbidraget, det kommer man ikke uden om. Det forekommer mig derfor, at man ikke alene bliver nødt til at se på sagen i udvalget, men også bliver nødt til at ændre ved dette forhold.

Jeg vil ikke godkende det argument, ministeren brugte for, at de syge på hospitalerne ikke skal have lov til at stemme. Det forekommer mig ikke at være rigtigt. Når man har kunnet klare dette problem i andre lande, hvor man vel også skal iagttage hospitalsfreden, må det også kunne klares her til lands. Men selv om argumentet kunne gælde for hospitalernes vedkommende, hvad så med de syge i hjemmene, hvor ingen hospitalsorden spiller ind? De skulle da i hvert fald kunne få mulighed for at stemme. Der er ikke argumentation nok for, at de syge ikke skal deltage i valg, og jeg vil også tro, at det spørgsmål vil blive løst som adskillige af de andre spørgsmål, der er blevet rejst af vort parti gennem årene, og jeg håber, det snart må ske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende ophævelse af visse bestemmelser om tab af valgret og valgbarhed til offentlige forsamlinger eller råd).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 117, fremsættelsen i tidenden sp. 269).